

On kitaplık “**Cesur Kedi Duman**” hikâye serisinin yayın ve telif hakları Hâkim Yayıncılık Tic. Ltd Şti’ne aittir.

PATİ KARDEŞLİĞİ

Yazan

Tuna DURAN

Editör

Hülya ÇAĞIRAN AYDIN

Resimleyen

Süleyman ÖZKONUK

Düzenleyen

Emin SARI

BASIM YERİ

???????

Hâkim
Yayıncılık
Yayıncılık

Hâkim Yayıncılık Tic. Ltd. Şti.

www.hakimyayincilik.com

Melih Gökçek Bulvarı Eminel İş Merkezi No: 18/121

Yenimahalle/ANKARA Tel: 0505 773 6892

E-posta: hakimyayincilik@gmail.com

Duman, her zamanki yerinde mışıl mışıl uyuyordu. Terkedilmiş evin bahçesindeki yaşlı çınar ağacı, Duman'ın en sevdiği yerdı. Kasabadaki en eski ev burasıydı. Kimse, bu evde yaşayan birini görmemişti. Duman ve arkadaşları için çok güzel bir evdi. Her zaman bu evin bahçesinde otururlar, oyunlar oynarlardı. Duman'ı görmek isteyen, hep bu eve gelirdi.

Duman uyumaya devam ederken bahçe kapısı yavaşça açıldı. Duman'ın uykusu çok hafifti. Açılan kapıyı hemen fark etti. Bir gözünü yavaşça açtı. Bahçenin içinde dolaşan bir kedi vardı. Duman hemen kokuyu almıştı. Tanıdık birisiydi. Kim olduğunu az sonra anlayacaktı.

-Heeeeey! Uykucu kedi! Kalk artık.

Gelen Duman'ın en yakın arkadaşı, Toraman'dı.

Duman diğer gözünü de açtı. Arkadaşını gördüğü için çok sevinmişti. Yerinden yavaşça kalktı.

-Neden uykumu bölüyorsun, Toraman? Daha yeni uyumuştum. Hava da çok güzel... Biraz daha uyumak istiyorum.

Toraman tam konuşacaktı ki bahçe kapısı tekrar açıldı. Bu gelen, Duman ve Toraman'ın en yakın arkadaşları Sarman'dı.

Sarman koşarak bahçenin içine girdi. Çok telaşlıydı. Arkadaşlarına söyleyecekleri vardı.

-Kalkın artık! Çok önemli bir şey oldu.

Duman, yerinden kalkıp bahçeye atladı.

-Neler oluyor? Neden bu kadar telaşlısın? Sakin ol! Anlat bize...

Sarman derin bir nefes aldı. Çok hızlı koşmuştu. Çok yorulduğundan, kendine gelmesi uzun sürmüştü. Bir süre sonra konuşmaya başladı:

-Mavi Evdeki kedilerin hepsi hasta olmuş. Tüylü, Mirnav; hatta Dev Pati bile...

Toraman hemen söze girdi:

-Dev Pati mi? O hiç hasta olmaz ki... Büyük bir sorun olmalı...

Dev Pati, kasabadaki en sağlıklı kedi idi. Daha önce kimse onun hasta olduğunu görmemişti. Patileri çok büyük olduğundan, Dev Pati ismini almıştı. Gerçekten de dev gibi patileri vardı.

Duman, Toraman'ın konuşması biter bitmez, konuşmaya başladı:

-Dev Pati hasta olmuş... Hemen Mavi Ev'e gitmeliyiz. Bu işte bir tuhafılık var...

Duman ve arkadaşları hemen bahçeden çıktılar. Hızla koşarak kasabanın en büyük cadmesine çıktılar. Etrafta dolaşan insanların arasından koşuyorlardı. İnsanlar onlara bakıyordu. O kadar hızlı koştular ki göz açıp kapayıncaya kadar Mavi Ev'e vardılar.

Mavi Ev, kasabanın biraz dışındaydı. Devasa bir bahçe kapısı vardı. Bahçenin içinde kocaman ağaçlar vardı. Kasabadaki tüm kediler, bu evi çok iyi tanıyorlardı. Özellikle kış aylarında, kedilerin çoğu buraya sığınır.

Duman, Mavi Ev'in bahçe kapısından hızlıca içeri girdi.

Duman'ın hemen arkasından, Toraman ve Sarman da bahçe kapısından içeri girdiler. Onları bahçede karşılayan, kasabanın en yaşlı kedisi Beyaz Tüy'dü. Beyaz Tüy, çok yaşlı bir kediydi. Kasabadaki tüm kediler onu dinlerdi.

-Hoş geldiniz çocuklar, dedi Beyaz Tüy.
-Hoş bulduk ama haberler hiç iyi değil! Duyduklarımız doğru mu? Dev Pati bile hasta olmuş. Neler oluyor?

Beyaz Tüy'ün sesi çok endişeliydi.

-Evet, Dev Pati bile hasta oldu. Neler olduğunu bilmiyoruz. Bilgin Kedi, hasta kedileri inceliyor. Birazdan buraya gelir. Ondan, neler olduğunu öğreneceğiz.

Beyaz Tüy konuşurken Mavi Ev'in bahçe kapısı açıldı. İçeriye onlarca kedi girmeye başladı. Hepsi de çok bitkin görünüyorlardı.

Kedilerin hepsi, yatacak bir yer bulup uyumaya başladılar. Mavi Ev'in bahçesi, hasta kedilerle dolmuştu.

Acaba kediler neden hastalanmıştı? Ne olmuştu da bu kadar kedi aynı anda hasta olmuştu? Duman tüm bunları düşünürken Bilgin Kedi yanlarına geldi.

-Haberler çok kötü Beyaz Tüy, dedi Bilgin Kedi.

Beyaz Tüy gittikçe daha da endişelenmeye başladı. Bir süre düşündükten sonra konuşmaya başladı:

-Neler oluyor? Anlat bize, Bilgin Kedi.

-Kedilerin hepsi çok hasta ama neden hasta olduklarını bulamadım. Yedikleri bir şeyden zehirlenmiş olabilirler. Bütün belirtiler zehirlendiklerini gösteriyor.

Duman, Bilgin Kedi'nin konuşması biter bitmez, konuşmaya başladı:

-Dev Pati bize neler olduğunu anlatır.
-Haklısın, zaten bir tek o uyumuyor. Onunla konuşalım, dedi Bilgin Kedi.

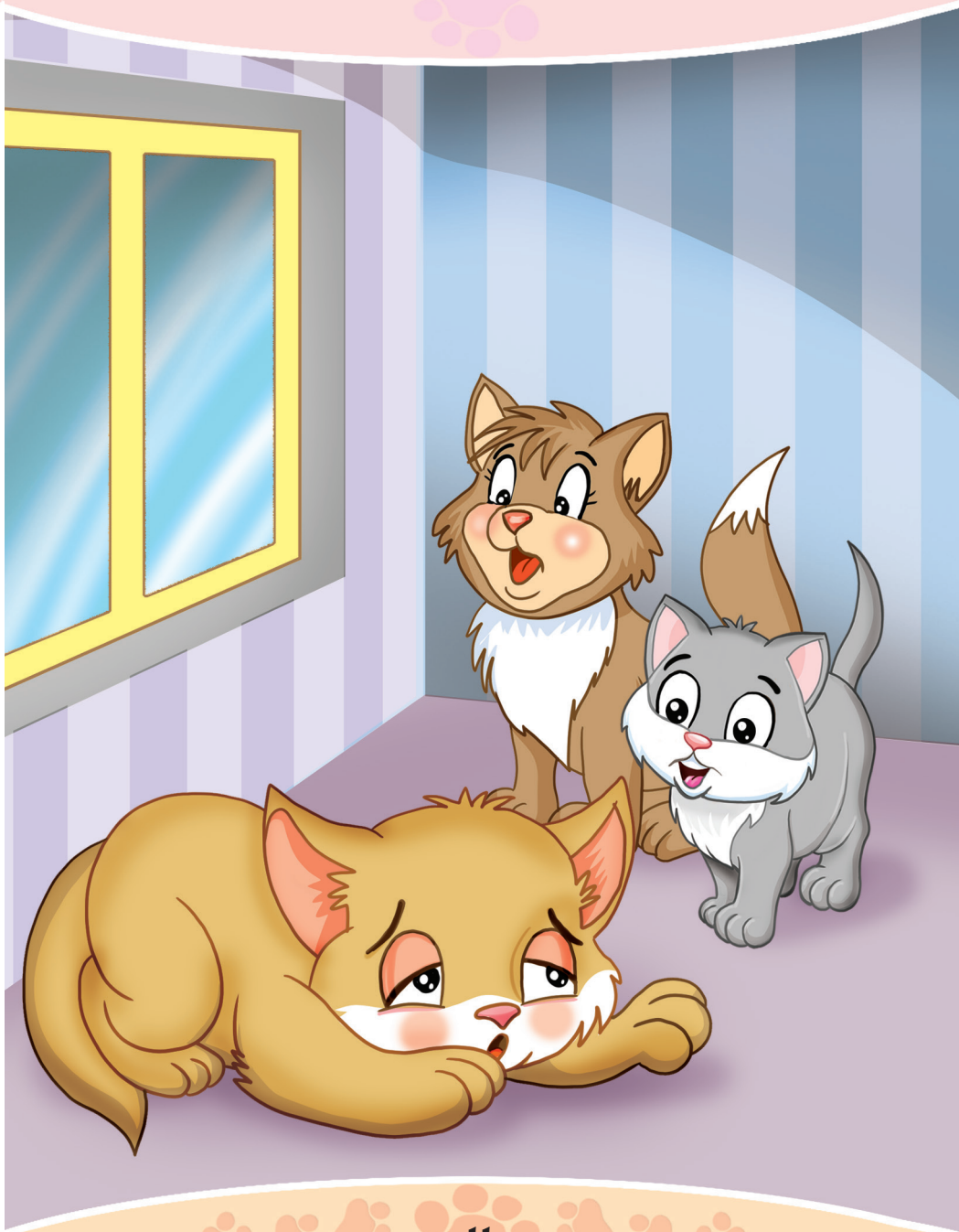
Bu sırada Sarman, konuşmaya başladı:

-Dev Pati, en üst katta... Hemen yanına gidelim.

Hep birlikte Dev Pati'nin yanına çıktılar. Dev Pati camın kenarında yatıyordu. Çok bitkin görünüyordu. Diğer kedilerin hepsi uyuyorlardı. Bir tek Dev Pati uyumuyordu. Dev Pati, diğer kedilere göre daha güçlüydü.

İlk konuşan Duman olmuştu:

-Neler oluyor? Anlat bize, Dev Pati.

Dev Pati çok bitkin olmasına rağmen konuşmaya başladı:

-Dün akşam yemek yedikten sonra hastalandım.

Duman bir süre düşündü. Sonra konuşmaya başladı:

-Akşam ne yediniz? Hatırlıyor musun?

-Evet. Tüylü ve Yumak, kasabanın dışında şenlik olduğunu söylediler. Oraya gittik. Etrafta bolca yemek vardı. Çok lezzetli yemekler... Hep-sinden afiyetle yedik.

Bu sırada Bilgin Kedi söze girdi:

-Yemekler nasıldı? Hatırlıyor musun? İçlerinde, kediler için zararlı şeyler olabilir...

Dev Pati tam konuşmaya başlayacaktı ki gözleri kapandı. Uyumaya başladı.

Dev Pati bile artık bitkinliğe dayanamamıştı.

Bilgin Kedi ve Beyaz Tüy aralarında konuşmaya bir süre daha devam ettiler. Az sonra Beyaz Tüy konuşmaya başladı:

-Duman, Toraman ve Sarman'ı da yanına alıp hemen şenlik alanına gitmelisin! Eğer ne yediklerini öğrenirsek soruna bir çözüm bulabiliriz.

Duman ve arkadaşları hemen yola çıktılar. Duman çok hızlı koşuyordu. Kedilerin hepsinin hasta olması, onu çok endişelendirmişti. Bir an önce neler olduğunu öğrenip, Beyaz Tüy'e anlatması gerekiyordu. Toraman ve Sarman da neler olduğunu çok merak ediyorlardı. Acaba kediler neden hastalanmışlardı? Acaba hastalığa bir çözüm bulabilecekler miydi?

Duman ve arkadaşları o kadar hızlı koş-
tular ki çok geçmeden şenlik alanına vardılar.

**-Toraman, sen masaların altına bak! Sarman,
sen de şuradaki çöplüğe bak! Ben de içeriye ba-
kacağım. Birazdan burada buluşuruz.**

Herkes, kendi alanlarına doğru koşmaya
başladı. Toraman, bütün masaların altına tek
tek baktı. Şenlik alanı temizlendiğinden, etrafta
hiçbir şey bulamamıştı.

Sarman çabucak çöplüğe gelmişti. Etraf-
ta çok fazla çöp vardı. Her yer karmakarışık.
Sarman, büyük bir çeviklikle büyük çöp teneke-
sine zıpladı. Çöp tenekesinde hiç yemek yoktu.
Sadece çöpler vardı.

Toraman ve Sarman hiçbir şey bulmamışlardı. Duman, içeriye girmek için küçük bir pencerenin kenarına zıpladı. İçeride insanlar vardı. Şenlikten kalan bulaşıkları yıkıyorlardı. Duman yavaşça içeriye atladı. Etrafı incelemeye başladı. Etrafta dikkatini çeken hiçbir şey yoktu.

Neler olduğunu anlayamayan Duman, son olarak mutfağa doğru koştu. Mutfak tertemizdi. Etrafta kimseler yoktu. Duman yavaş yavaş mutfağın içinde yürürken, tezgâhtaki bir şey dikkatini çekti.

Duman'ın geç kaldığını gören Toraman ve Sarman da mutfağa gelmişlerdi.

İlk konuşan Toraman olmuştu:

-Neler oluyor? Bir şey bulabildin mi? Biz her yere baktık. Hiçbir iz bulamadık.

Duman hiç konuşmuyordu.

Duman'ın bütün dikkati tezgâhtaydı. Birdenbire tezgâhin üstüne atladı. Toraman ve Sarman da peşinden atladılar.

Sarman daha fazla dayanamadı.

-Ne gördün? Bize de söyle...

-Şu tarafa bakın! Kasaların arkasına...

Herkes kasaların arkasına bakmaya başladı. Etrafta çeşitli sebze ve meyveler vardı. Tuhaf bir durum yoktu.

Duman kasalara doğru ilerledi. Patisiyle bir kasayı devirdi. Kasanın içinden sebzeler çıkmıştı. Çok çeşitli sebzeler...

Duman bir süre düşündü. Patisiyle sebzeleri eşelemeye başladı. İçlerinden bir parça sebzeyi alıp arkadaşlarına gösterdi.

-Bakın! Bu mantar...

Mantar kediler için zararlı bir yiyecekti.
Kedilerin yememesi gereken bir yiyecek...

Duman konuşmaya devam etti:

-Eğer dün akşam kediler mantar yemişlerse...

Duman bir süre durakladı. Bu sırada araya Sarman girdi.

-Mantar onları zehirlemiş olabilir. Hemen Beyaz Tüy'e durumu anlatmalıyız. Duman, yanına mantardan almalısın! Belki Bilgin Kedi bir ilaç hazırlayabilir.

Duman, yanına bir parça mantar alıp hızla koşmaya başladı. Pencereden hızlıca atlayıp yola çıktılar.

Çok geçmeden Mavi Ev'e varmışlardı.

Kediler bitkin hâlde uyumaya devam ediyorlardı. Duman ve arkadaşları, üst kata doğru koşmaya başladılar. Az sonra karşılına Beyaz Tüy ve Bilgin Kedi çıkmıştı. İlk konuşan Beyaz Tüy'dü:

-Duman, neler öğrendiniz? Bir şeyler bulabildiniz mi?

Bu sırada Bilgin Kedi, Duman'ın elindeki mantarı görmüştü.

-O elindeki... Yoksa o mantar mı?

-Evet, mantar.

Bilgin Kedi hemen mantarı alıp incelemeye başladı. Mantarı, patileri ile parçalayıp içine bakıyordu. Az sonra konuşmaya başladı:

-Bu bir ağaç mantarı... Yeşil Orman'da yetişir. Kediler için çok zararlıdır. Kediler, bu mantardan dolayı zehirlenmişler.

Bir süre hiç kimse konuşmadı. Herkes ne-
ler olduğunu düşünüyordu. İlk konuşan Duman
olmuştu.

**-Ne yapmalıyız? Bu hastalık için bir ilaç bulma-
lıyız...**

Bilgin Kedi bir süre düşündü ve konuşma-
ya başladı:

**-Ağaç mantarları, kediler için çok zararlıdır.
Zehirlenmeye neden olur.**

Toraman dayanamayıp söze girdi:

-Peki, bir çözümü yok mu? İlaç bulamaz mıyız?

Bilgin Kedi tekrar düşündü. Bir süre ko-
nuşmadı. Beyaz Tüy'e doğru baktı. Sanki bir
şeyler anlatmak ister gibiydi...

Beyaz Tüy, neler olduğunu anlamıştı. Az sonra konuşmaya başladı:

-Bu hastalığın tek çaresi var. O da kırmızı arı balı...

Duman ve arkadaşları çok şaşırmışlardı. Daha önce hiç kırmızı arı görmemişlerdi. Duman hemen konuşmaya başladı:

-Kırmızı arı mı? Daha önce hiç kırmızı arı görmedim. Nerede yaşıyorlar ki?

Bu soruya cevap Beyaz Tüy'den gelmişti:

-Sarı Dağ...

Duman ve arkadaşları, bu kez hem şaşır-
mışlar hem de ürkmüşlerdi.

-Sarı Dağ mı?

Sarı Dağ çok uzaktaydı. Yeşil Orman'dan hemen sonra başlıyordu. Kasabadaki hiçbir kedi daha önce oraya gitmemiştir. Aslında Sarı Dağ'ı duyan tüm kediler biraz ürkerlerdi. Kırmızı arılar, sadece Sarı Dağ'da yaşayabiliyorlardı.

Duman bir süre düşündü. Sarı Dağ'a gidip, kırmızı arı balı bulmaları gerekiyordu. Eğer bal bulunamazsa kediler iyileşemezlerdi. Dev Pati, Tüylü, Mırnav hepsi Duman'ın arkadaşlarıydılar. Duman daha fazla bekleyemedi ve konuşmaya başladı:

-Beyaz Tüy, izin verirsen ben Sarı Dağ'a giderim.

Beyaz Tüy, Duman'a baktı. Cesur Kedi Duman'a...

-Ama orası çok uzak... Daha önce hiçbir kedi oraya gitmedi. Tek başına gidemezsin.

Bu sırada Sarman da söze girdi:

-Ben de giderim... Kediler için ben de giderim.

Sarman konuşmasını bitiremeden, Toraman da bağırdı:

-Ben de giderim. Kediler için ben de giderim.

Beyaz Tüy ve Bilgin Kedi çok sevinmişlerdi. Kasabanın en cesur kedileri, bu iş için görevi kabul etmişlerdi. İlk olarak Beyaz Tüy konuştu:

-Sizinle gurur duyuyorum çocuklar... Aferin size... Hemen hazırlanın! Yola çıkmalısınız! Kaybedecek vaktimiz yok! Bilgin Kedi, size gerekli malzemeleri verecek. Güneş batmadan yola çıkın...

Duman ve arkadaşları hemen hazırlandılar. Gerekli tüm malzemeleri yanlarına almışlardı. Az sonra Beyaz Tüy ve Bilgin Kedi, onları uğurlamak için geldiler. İlk konuşan Beyaz Tüy'dü:

-Kasabadaki kedilerin çoğu hasta oldu. Acilen ilaç yapamazsak hastalık daha da ilerleyecek. Kırmızı arıların balına ihtiyacımız var. O bal gelir gelmez, Bilgin Kedi hemen ilaç hazırlayacak. Kedilerin kurtulması artık size bağlı... Dikkat edin! Hepimiz sizi bekleyeceğiz.

Beyaz Tüy'ün konuşması bittiğinde, Duman ve arkadaşları herkesle vedalaşıp yola çıktılar.

Cesur Kedi Duman ve arkadaşlarının, Sarı Dağ yolculukları başlamıştı. Duman, yola çıkar çıkmaz son kez Mavi Ev'e baktı. Ardından hızla koşmaya başladı.

Duman ve arkadaşları kasabadan hızla uzaklaştılar. Bir süre sonra Beyaz Tepelere vardılar. Beyaz Tepelere gelir gelmez, Duman durakladı. Az sonra durmuştu. Duman'ı gören, Toraman ve Sarman da durmuşlardı. Toraman hemen konuşmaya başladı:

-Neden durduk? Bir şey mi oldu?

Duman bir süre etrafa baktı. Sanki bir şey arıyordu. Az sonra ilerideki bir kayalığı gösterdi.

-İşte şu tarafta! Şuradaki mağarada kalacağız. Güneş batmak üzere... Bu gece burada kalıp sabah erkenden Yeşil Orman'ı geçeriz. Akşam, Yeşil Orman pek güvenli olmaz...

Hep birlikte, Duman'ın işaret ettiği kayalığa doğru koşular. Küçük bir mağara bulmuşlardı...

Mağara çok küçüktü. Dışarıda hava hem kararmış hem de serinlemişti. Duman ve arkadaşları bugün çok yorulmuşlardı. Herkes bir köşeye çekildi. Duman, mağaranın girişine yakın bir yere uzanmıştı. Toraman ve Sarman da kendilerine rahat bir yer bulup uzandılar. Az sonra Sarman konuşmaya başladı:

-Duyuyor musunuz?

Duman birdenbire kalktı.

-Hiçbir şey duymuyorum? Neler oluyor? Ne duydun?

-Bilmiyorum ama bir ses geliyor. Sanki tam altımızda...

Toraman uyumak üzereydi. Kafasının altında sivri bir taş olduğunu fark etti. Patisiyle taşı yerinden oynatmaya başladı. Bu sırada Sarman, Toraman'a doğru bağırdı:

-Şşşşşşş! Sessiz ol!

Toraman neler olduğunu anlamamıştı. Taşı oynatmaya devam etti. Sarman tekrar Toraman'ı uyardı:

-Şşşşşşş! Sessiz ol!

Toraman son kez patisiyle taşa hızlıca vurdu. Birdenbire bir gümbürtü koptu. Herkes ne olduğunu anlamaya çalışırken, aniden mağaranın tabanı çökmeye başladı.

Duman, patileriyle duvara tırmanmaya çalışıyordu. Sarman, mağaranın duvarındaki bir taşa sıkı sıkı tutunmuştu. Toraman daha ne olduğunu anlamadan, çöken tabanla birlikte aşağıya düşmeye başladı. Düşerken arkadaşlarına doğru bağırdı.

-Yardım ediiiiiiiiiiiiiiiiiiii!

Toraman hızla aşağıya düşerken Duman onu yakalamaya çalıştı. Tam patisinden tutuyordu ki tutunduğu duvar çökmeye başladı. Az sonra Sarmanın da tutunduğu taş kırılmıştı. Herkes aşağıya doğru düşüyordu.

Bir süre sessizlik oldu. Mağaranın tabanı, Duman ve arkadaşlarıyla birlikte çökmüştü. Kedilerin hepsi aşağıya düşmüştü.

Duman bir anda gözlerini açtığı anda nerede olduğunu anlamamıştı. Etrafta taş parçaları vardı. Her yer toz içindeydi. Göz gözü görmüyordu. Aklına, ilk olarak arkadaşları geldi.

-Toraman! Sarman! Beni duyuyor musunuz?

Hiç ses yoktu. Duman gittikçe endişeleniyordu.

Duman bir kez daha bağırdı:

-Toraman! Sarman! Beni duyuyor musunuz?

Hiç ses yoktu. Duman neler olduğunu anlayamamıştı. Az sonra bir ses duyuldu:

-Duman, beni duyuyor musun? Ben Sarman...

-Evet, duydum. İyi misin? Toraman yanında mı?

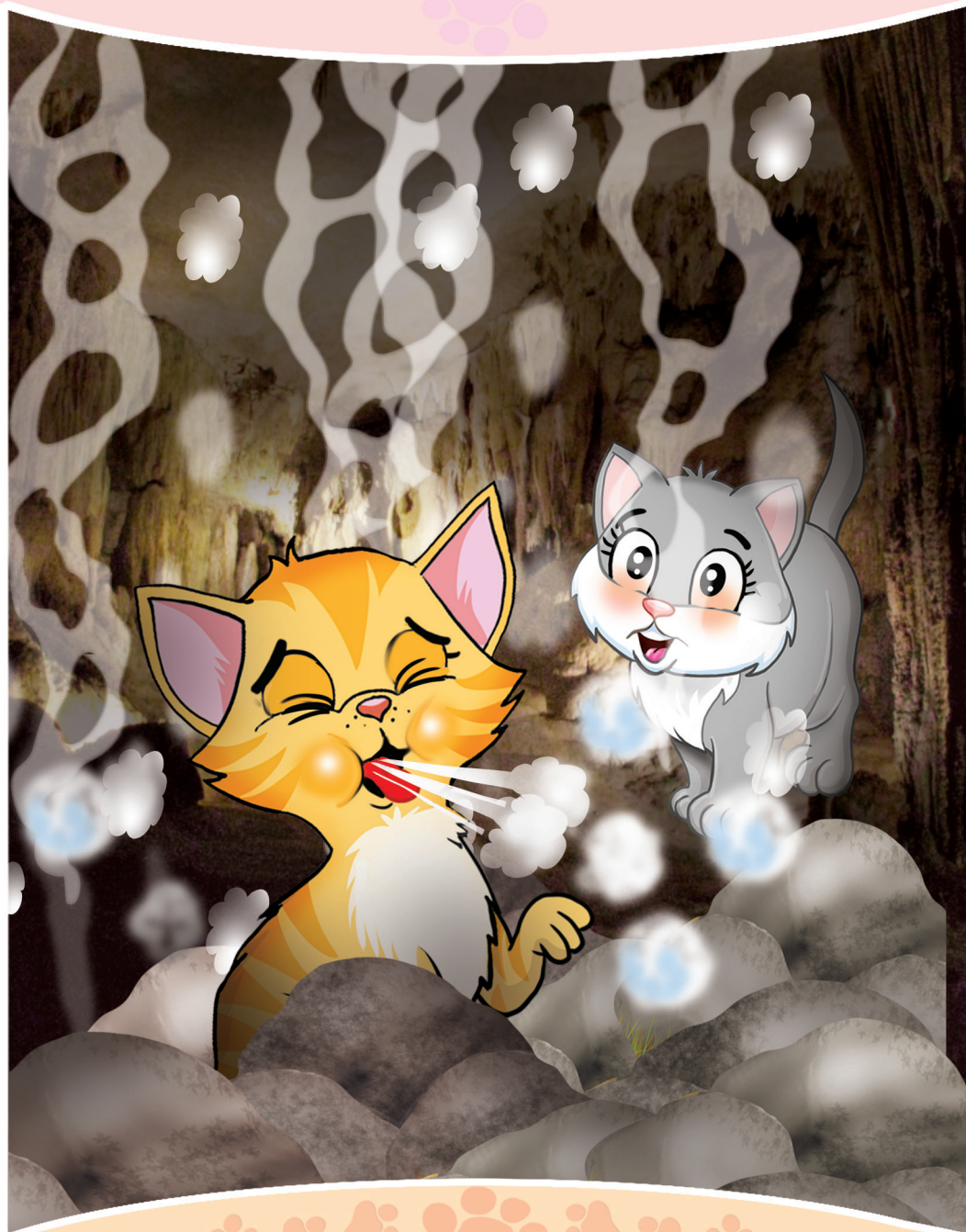
-Bilmiyorum. Etraf çok karanlık... Hiçbir şey görünmüyor.

Sarman da bağırmaya başladı:

-Toraman! Toraman!

Bir süre sonra uzaktan bir ses duyuldu:

-Duman! Sarman! Bu taraftayım... Hemen buraya gelin!

Duman, Toraman'ın sesine doğru ilerlemeye başladı. Etraf çok karanlıktı. Az sonra Sarman'ın sesini duydu:

-Duman, beni duyuyor musun?

-Evet, Toraman'ın sesine doğru ilerleyelim. Dikkatli ol!

Toraman bağırmaya devam ediyordu:

-Bu taraftayım! Sesime doğru gelin!

Duman, bir süre yürüdüktan sonra az ileride loş bir ışık olduğunu fark etti. Hemen o tarafa doğru koşmaya başladı. Koşarken de Sarman'a bağıırıyordu:

-Sarman! Sarman! Bu tarafa, loş ışığa doğru koş!

Sarman da loş ışığı fark etmişti. Kedilerin gözleri çok iyi görürdü. Dünyadaki en iyi gören canlılar, kedilerdi.

Az sonra ışık daha da belirginleşti. Duman hızla koşarken yanında Sarman'ı fark etti.

-Işık artıyor! Koşmaya devam edelim!

-Peki, Duman. Dikkatli olmamız lazım.

Çok geçmeden ışığın geldiği yere vardılar. Işık, mağaranın içindeki bir odadan çıkıyordu. Odaya girmek için dar bir geçitten geçtiler. Az sonra geniş bir odaya gelmişlerdi. Işığın kaynağını hemen fark ettiler.

-Duman, bak şurada bir delik var. Ay ışığı yansıyor.

Duman odaya girer girmez, hemen Toraman'a bağırdı:

-Toraman, burada mısın? Beni duyuyor musun?

Toraman'dan cevap gelmemişti. Yavaşça odanın içinde ilerlemeye başladılar. Bir kayanın yanından geçer geçmez, Toraman'ı gördüler. Toraman hiç konuşmuyordu. Duman hemen konuşmaya başladı:

-Neler oluyor? Buraya nasıl geldin?

Toraman gene cevap vermemiřti. Sanki bir Şeyden çekiniyor gibiydi... Bu sefer Sarman konuşmaya başladı:

-Heeeeey! Toraman! Neden konuřmuyorsun?

Toraman Őařkınlıkla arkadaşlarına bakıyordu. Bir süre sonra patisiyle arkalarına bakmalarını işaret etti.

Duman ve Sarman hemen Toraman'ın işaret ettiği tarafa döndüler.

Duman ve Sarman gözlerine inanamadılar. Karşılarında kocaman bir bozayı vardı. Bozayı, Duman ve Sarman'ı görür görmez konuşmaya başladı:

**-Beni uykumdan uyandıran sizlersiniz demek...
Bir bozayıyı uykusundan uyandırmak için iyi bir sebebiniz olmalı...**

Kimse konuşmamıştı. Herkes çok şaşkındı. Daha önce hiç bozayı görmemişlerdi. Az sonra Duman konuşmaya başladı:

**-Biz kasabadan geliyoruz. Kediler çok hasta...
Onlara ilaç yapılması gerekiyor. Sarı Dağ'a gideceğiz.**

**-Sarı Dağ mı? Ha! Ha! Ha! Ha! Ha! Siz kedisiniz...
Hiçbir kedi Sarı Dağ'a gidemez. Uykumdan uyandırmak için daha iyi bir sebebiniz olmalı...**

Bu sırada Sarman söze girdi:

-Anlattıklarımız doğru! Bizi, bu iş için Beyaz Tüy gönderdi.

-Beyaz Tüy mü? Kasabadaki lider kedi mi?

-Evet, o. Beyaz Tüy...

-Hımmmm! O zaman işler değişir. Beyaz Tüy benim eski bir dostumdur. O, size bu görevi verdiyse bir bildiği vardır. Şimdi uyuyun ve dinlenin. Sabah erkenden yola çıkacaksınız. Yeşil Orman'a girer girmez kuzeye doğru koşun. Yaşlı çınar ağacını görünce durun ve bekleyin. Karşınıza kim çıkarsa, sizi Beyaz Tüy'ün gönderdiğini söyleyin. Sakın beni bir daha uyandırmayın. Daha bir ay uyumam gerekiyor.

Bozayı yavaş yavaş uyumaya başladı. Duman ve arkadaşları da çok yorulmuşlardı. Onlar da bir süre sonra uyudular.

Güneş doğmuştu. Mağaranın duvarındaki delikten Duman'ın yüzüne vuruyordu. Duman hemen uyanmıştı. Sessizce arkadaşlarına seslendi:

-Toraman! Sarman! Kalkın! Sessiz olun, bozayı uyanmasın. Hemen yola çıkmamız gerekiyor.

Bozayı uyumaya devam ediyordu. Duman ve arkadaşları sessizce mağaradan çıktılar. Hızla koşarak Yeşil Orman'a girdiler. Ormana girer girmez, bozayının dediği gibi kuzeye yöneldiler. Duman koşarken arkadaşlarına seslendi:

-Birbirimizden ayrılmayalım. Yoksa kayboluruz. Yaşlı çınarı görene kadar koşacağız.

Bir süre daha koşular. Ormandaki ağaçlar çok yaşlıydı. Çok da büyüklerdi.

O kadar büyüklerdi ki ormana Güneş ışığı bile zor giriyordu. Gündüz olmasına rağmen etraf biraz karanlıktı. Çok geçmeden devasa bir çınar ağacı gördüler. Duman hemen arkadaşlarına seslendi:

-İşte orada! Yaşlı çınar ağacı...

Hep birlikte, yaşlı çınar ağacının yanına koşular. Ağacın yanına gelir gelmez Sarman konuşmaya başladı:

-Peki, şimdi ne yapacağız?

Toraman'dan cevap geldi:

-Bozayının dediği gibi yapacağız. Birilerinin gelmesini bekleyeceğiz.

Bir süre beklediler. Vakit ilerliyordu ama gelen giden kimse yoktu. Beklemeye devam ettiler. Az sonra tuhaf sesler duymaya başladılar.

Gelen sesler, Duman'a tanıdık gelmişti.

-Bu sesler... Bunlar kedi sesleri... Kediler geliyor.

Bir süre sonra her yerde dev kediler belirdi. Çok büyüklerdi. Toraman bile yanlarında küçük kalmıştı. Kediye benziyorlardı ama kocaman kulakları vardı. Duman, daha önce hiç böyle bir kedi türü görmemişti. Az sonra içlerinden en büyük olanı, Duman'ın yanına geldi.

-Yeşil Orman'da ne işiniz var? Burası bizim bölgemiz. Diğer kediler buraya giremezler. Bu orman, vaşaklara aittir.

Duman çok şaşırılmıştı.

-Vaşaklar mı?

-Evet, bizler vaşaklarız. Bu orman bize ait... Diğer kediler giremezler.

Duman çok şaşkındı ama bir şeyler yapması gerekiyordu. Aklına, bozayının söyledikleri geldi.

-Bizi Beyaz Tüy gönderdi. Kasabadaki kediler çok hasta... Onlara ilaç yapmamız gerekiyor. Acilen kırmızı arı balına ihtiyacımız var.

-Kırmızı arı balı mı? Kırmızı arılar, sadece Sarı Dağ'da yaşarlar. Oraya hiçbir kedi gidemez.

-Bizim gitmemiz gerekiyor. Yoksa arkadaşlarımız iyileşemezler.

-Demek sizi Beyaz Tüy gönderdi. O zaman işler değişir. Size yardım edeceğiz. Şimdi bizi takip edin. Sarı Dağ'ı görür görmez, biz Yeşil Orman'a geri döneceğiz. Orada, dev bir kırmızı kaya göreceksiniz. Kırmızı kaya arıların evidir. Sakın yuvalarına çıkmayın! Kayanın duvarındaki balı alın... Sizi fark etmesinler. Çok dikkatli olun!

Hep birlikte yola çıktılar. Vaşaklar çok hızlıydılar. Çok çevik kedilerdi. Dalların üzerinden zıplayarak koşuyorlardı. Duman, daha önce bu kadar çevik kediler görmemişti. Kocaman kulakları vardı. Devasa patileri ve uzun gövdeleriyle çok ilginç kedilerdi.

Bir süre koştular. İleride orman bitiyordu. Vaşaklar birdenbire ortadan kayboldular. Toraman, Duman'a seslendi:

-Ne yapacağız?

-Koşmaya devam edin! Beni takip edin!

Duman hızla koşuyordu. Orman biter bitmez, Sarı Dağ gözüktü. Duman ve arkadaşları bir süre daha koştular. Duman'ın gözleri çok keskindi. İleride parlak bir kaya gördü. Çok büyük bir kayaydı.

-Şu tarafa! Kırmızı kaya şu tarafta!

Çok geçmeden kırmızı kayaya gelmişlerdi. Etrafta kocaman taşlar vardı. Hiç arı gözükmüyordu. Duman hemen arkadaşlarına seslendi:

-Sessiz olun! Arılar bizi fark etmeden bal bulmalıyız.

Kayanın yanına doğru ilerlediler. Az sonra kayanın duvarında akan balı gördüler.

-Sarman! Toraman! Sessiz olun! Toraman sen balı topl! Sarman sen de arıları izle! Bizi fark etmesinler.

Toraman balı toplamıştı. Hemen çantasına koydu. Tam geri dönüyorlardı ki müthiş bir gümbürtü sesi geldi:

Güm! Güm! Güm! Güm! Güm! Güm!

GÜM!

GÜM!

GÜM!

GÜM!

Toraman'ın bastığı taş çatlamaya başlamıştı. Duman hemen durumu fark etti.

-Ses taşlardan geliyor. Galiba çatlıyorlar. Hemen gitmemiz gerekiyor.

Bu sırada sesi duyan arılar hemen kedilere doğru uçmaya başladılar. Arılar, ballarının alınmasını hiç sevmezlerdi. Arıların sayısı çok fazlaydı. Sarman arkadaşlarına seslendi.

-Ne yapacağız? Arılar çok hızlılar. Balı geri istiyorlar.

Duman koşarken cevap verdi:

-Bal, hasta kediler için gerekli... Koşmaya devam edin.

Duman ve arkadaşları hızla koşuyorlardı.

Duman koşarken arkasına bakıyordu. Arılar çok yaklaşmıştı. Balı geri verirlerse arkadaşları iyileşemezdi. Duman bütün bunları düşünürken kafasını havaya kaldırdı. Havadan sesler gelmeye başlamıştı.

Duman kafasını daha da yukarı kaldırıp baktığında dev kanatlar görmüştü. Yüzlerce dev kanat...

Bu sırada Sarman hem koşuyor hem de arkadaşlarına seslenmeye çalışıyordu:

-Duman! Toraman! Bunlar kartallar... Ne yapacağız.

Sarman konuşmasını bitiremeden kartalardan biri, onu pençeleriyle tuttu ve Yeşil Orman'a doğru uçmaya başladı.

Duman, Sarman'a ne olduğunu anlayamadı, başka bir kartal onu da tutup hava-

landı. Toraman'ı da başka bir kartal tutuyordu. Duman ve arkadaşları, kartallarla birlikte Yeşil Orman'a doğru uçuyorlardı.

Duman neler olduğunu anlayamamıştı. Az sonra onu tutan kartal konuşmaya başladı:

-Merak etmeyin! Bizi Beyaz Tüy gönderdi. Sizi kasabaya götürüyoruz.

-Beyaz Tüy mü?

-Evet, Beyaz Tüy bizim dostumuzdur. Kedilere ilaç yapmak için bala ihtiyacınız varmış. Biz de size yardıma geldik.

-Bal... Bal... Balı alabildik mi? Toraman! Toraman nerede?

Az sonra Toraman havada belirdi. Duman, Toraman'ı görmüştü. Onu tutan kartal, havada yanlarına gelmişti.

-Toraman, Bal sende mi?

-Tabii ki de bende... Merak etme, bal çantamda...

Duman da Sarman da çok sevinmişlerdi. Duman aşağıya doğru baktı. Yeşil Orman gözükmüyordu. Burası, yemyeşil ve çok büyük bir ormandı. Az sonra kasaba gözükmüştü. Duman, Mavi Ev'i görür görmez kartallara seslendi:

-İşte şurası! Mavi Ev! Oraya gitmemiz gerekiyor.

Kartal hemen cevap verdi:

-Sizi çatıya bırakacağız. Arkadaşlarınıza hemen ilaç hazırlayın... Sizler çok cesur kedilersiniz. Ne zaman isterseniz size yardım ederiz.

Az sonra Mavi Ev'in çatısına indiler. Kartallar hemen geriye döndüler.

Duman hemen balı alıp Bilgin Kedi'ye götürdü. Bilgin Kedi hemen ilacı hazırladı. Tüm hasta kedilere ilacı verdiler. Artık beklemekten başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Bu sırada Beyaz Tüy, Duman ve arkadaşlarının yanına gelmişti.

-Sizinle gurur duyuyorum çocuklar! Kediler sizin sayenizde kurtulacak...

Aradan birkaç saat geçmişti. Herkes kedilerin iyileşmesini bekliyordu. Duman ve arkadaşları, Dev Pati'nin yanında bekliyorlardı. Kısa bir süre sonra, Dev Pati gözlerini açtı. Herkes çok sevinmişti. Az sonra iyi haber Bilgin Kedi'den geldi.

-Bütün kediler iyileşti. İlaç işe yaradı. Sizin sayenizde... Teşekkürler Cesur Kedi Duman, Sarman ve Toraman.

Duman, az sonra Mavi Ev'in penceresinde görüldü. Yanında Dev Pati, Toraman, Sarman, Beyaz Tüy ve Bilgin Kedi de vardı. Aşağıdaki kedilere doğru bağırdı:

-Yaşasınnnn! Pati kardeşliği!

Tüm kediler onunla birlikte bağırdılar.

-Yaşasınnnn! Pati kardeşliği!

HİKÂYE HARİTASI

Aşağıdaki hikâye haritasını tamamlayalım.

Hikâyenin Ana Fikri

Hikâyenin Karakterleri

Hikâyenin Konusu

Hikâyenin Adı

Hikâyenin Geçtiği Yer

Hikâyenin Geçtiği Zaman

DEĞERLENDİRME

Aşağıdaki soruları, okuduğunuz hikâyeye göre yanıtlayınız.

1. Değiştirmek istediğiniz bir bölüm var mı?

.....

.....

.....

2. Siz olsaydınız kitaba ne ad verirdiniz? Neden?

.....

.....

3. En sevdiğiniz bölüm hangisidir? Niçin?

.....

.....

.....

4. Kitaptan çıkardığınız sonuç nedir?

.....

.....

.....

5. Size ilginç gelen olay ve kişiyi yazar mısınız?

.....

.....

.....

KELİME AVI

Harfler arasındaki saklı isimleri bulalım. Yuvarlak içine alalım.

Ğ	Ç	K	G	C	S	Ç
Z	M	A	N	T	A	R
H	A	S	T	A	R	Z
Ç	A	A	R	I	M	Ç
I	Z	B	F	A	A	C
N	K	A	D	Z	N	Ç
A	Ğ	D	Ç	Ğ	O	A
R	i	L	A	Ç	A	O
Z	P	Ç	C	Ğ	Ö	A
T	S	Ğ	Ç	G	Ç	Ğ